

Rowley Jefferson

Una aventura superguoi

Jeff
Kinney

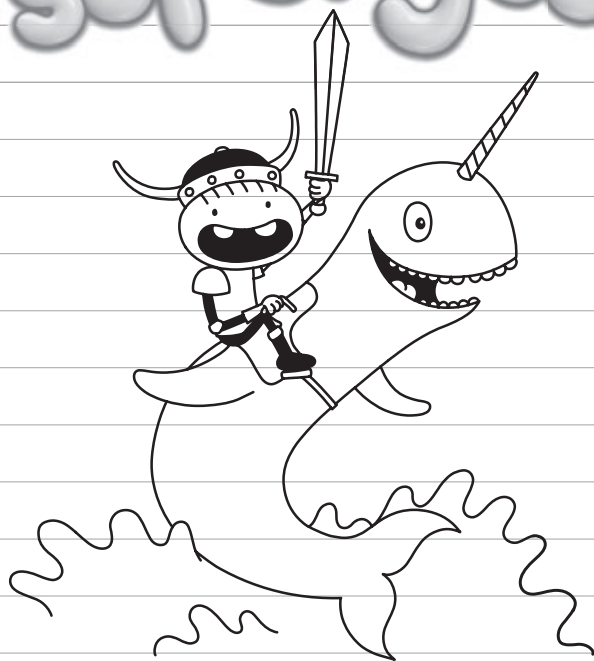
Amb l'ajuda de
GREG HEFFLEY

UNA
HISTÒRIA DEL
DIARI
del Greg

Estrella Polar

Rowley Jefferson
Una aventura
superguái

de Jeff Kinney

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Diari del Rowley*

Títol original en anglès: *Awesome Friendly Adventure*

© del text i de les il·lustracions: 2020, Wimpy Kid, Inc.
ROWLEY JEFFERSON'S AWESOME FRIENDLY ADVENTURE™
i el disseny de la coberta del llibre són marques
registrades de Wimpy Kid, Inc.
Tots els drets reservats.

Coberta dissenyada per Jeff Kinney i Marcie Lawrence
Llibre dissenyat per Jeff Kinney

Publicat en llengua anglesa el 2020 per Amulet Books, un segell d'ABRAMS
Primera edició en català: setembre del 2020
(Tots els drets reservats en tots els països per Harry N. Abrams, Inc.)

© de la traducció: 2020, David Nel·lo
© d'aquesta edició: 2020, Edicions 62, S. A.
Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

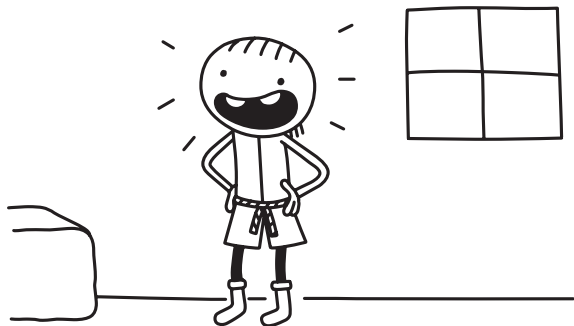
ISBN: 978-84-18134-89-0
Dipòsit legal: B. 7.325-2020
Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes
per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos
Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats

CAPÍTOL 1

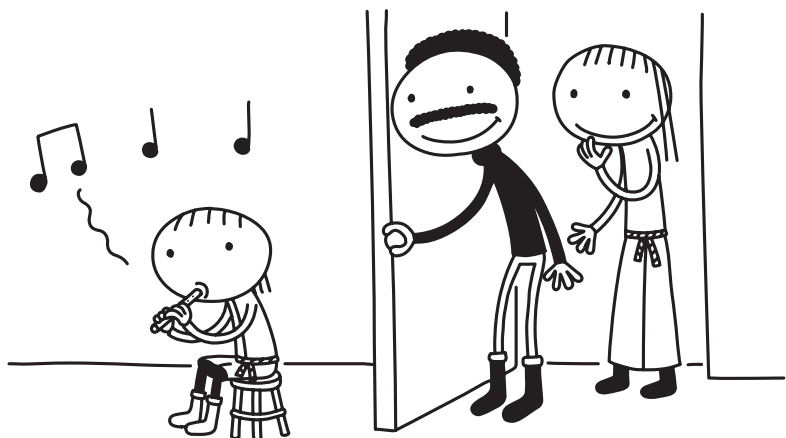
Hi havia una vegada en una terra llunyana un noiet que es deia Roland. I el Roland era molt bon noi.

En aquells temps l'escola encara no s'havia inventat i els nens treballaven tot el dia a les granges de les famílies.

Però els pares del Roland van pensar que era important que el seu fill rebés una educació i que aprengué a tocar un instrument. Per això es passava el dia dins de casa, llegint llibres i estudiant la flauta.

Al Roland no li agradava això de practicar amb la flauta però no es queixava mai perquè era un bon fill.

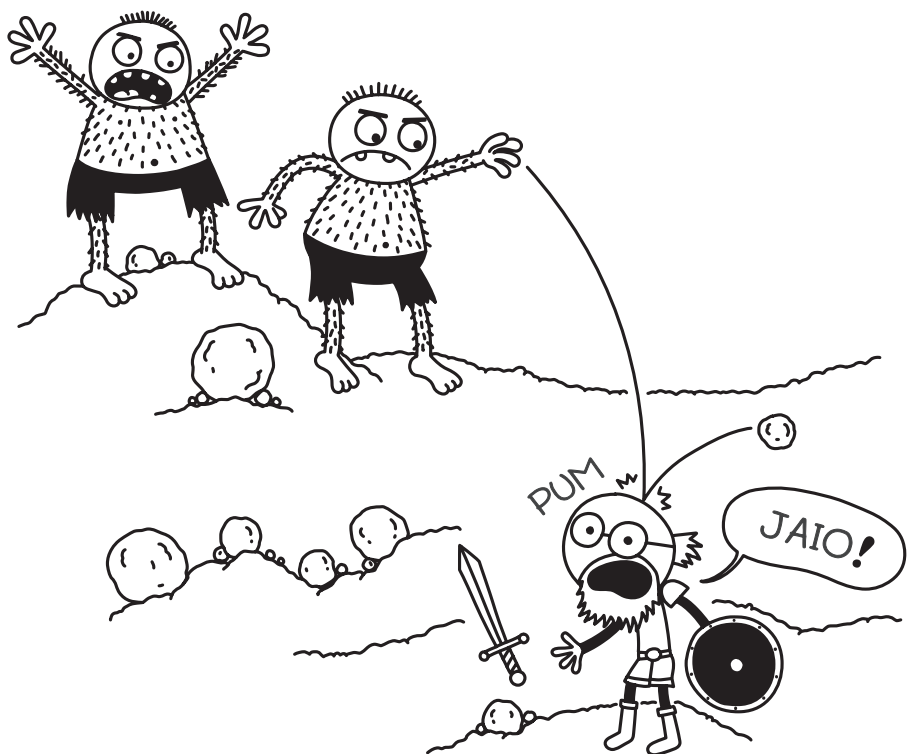
Era una època perillosa perquè els ogres i els gegants vagaven pertot arreu. Per aquesta raó els pares del Roland preferien que es quedés a dins on era segur, sobretot quan es feia fosc.

El Roland fins i tot no havia sortit mai del seu poble. A ell li hauria agradat poder anar a l'aventura com el seu avi Jaio el Valerós que solia enfrontar-se a monstres i buscar tresors.

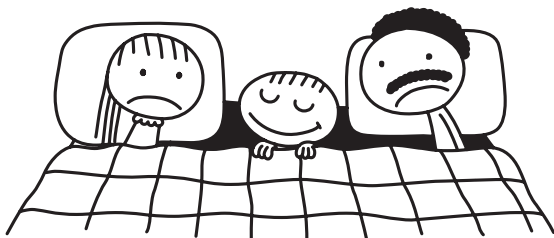
Però el Jaio mai més va ser el mateix després de tornar de les seves aventures. I el Roland sabia que això era perquè el Jaio no duia mai el casc posat i va rebre massa nyanyos al cap.

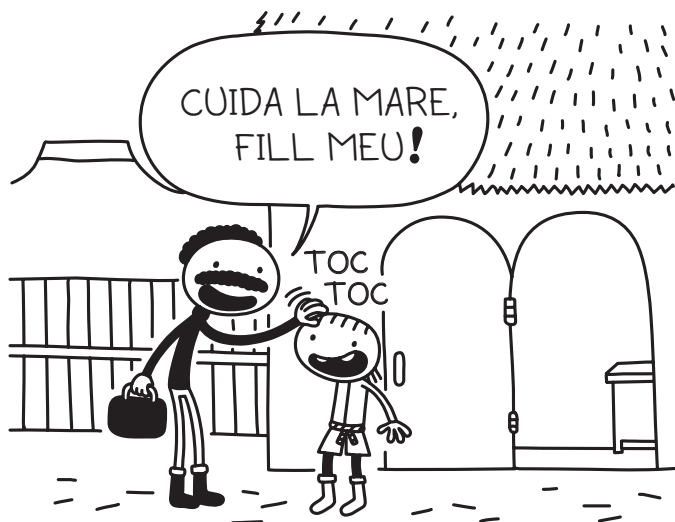
El Roland va prometre als seus pares que si anava a l'aventura **SEMPRE** duria el casc posat i que les seves decisions serien assenyades. Però ells van dir que era més segur això de quedar-se a casa tocant la flauta.

Vet aquí que l'únic que podia fer el Roland era llegir històries sobre el Jaio i imaginar-se com hauria sigut allò de viure les seves **PRÒPIES** aventures.

De vegades després que el Roland llegís coses dels monstres a les històries del Jaio li agafava una mica de POR i llavors havia d'anar al llit dels seus pares unes quantes nits. Però probablement als pares no els feia res perquè l'estimaven molt.

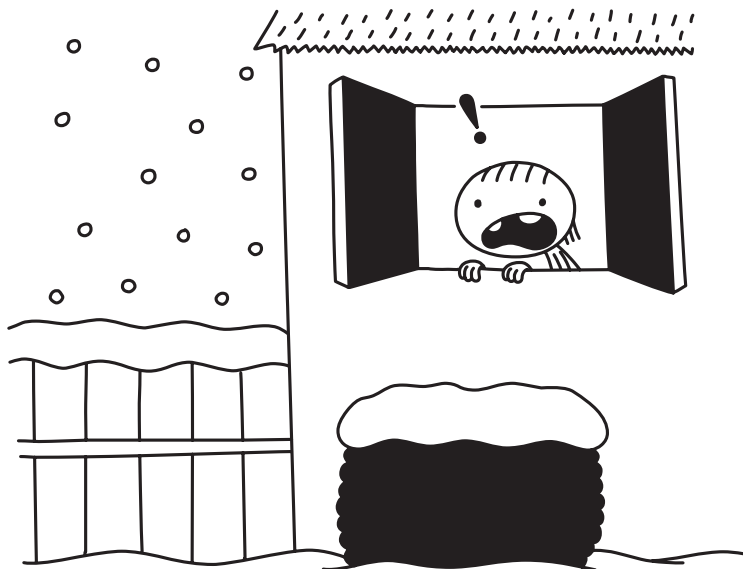
Normalment el pare del Roland treballava a casa però un parell de cops al mes havia d'anar a un viatge de feina a un altre poble. I el pare del Roland sempre deia el mateix quan marxava.

En aquest moment deueu pensar «Ostres quin llibre més avorrit». Però espereu-vos uns segons perquè està a punt de posar-se molt INTERESSANT.

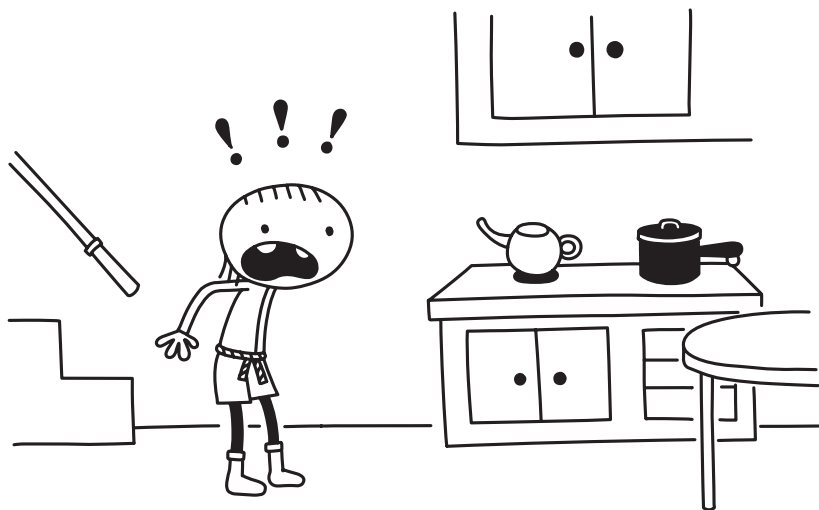
El matí que el pare del Roland havia marxat en un dels seus viatges de feina va passar una cosa completament ESBOJARRADA. El Roland es va aixecar d'hora per estudiar la flauta però va començar a fer molt FRED a la seva habitació.

I quan va mirar per la finestra no s'ho podia creure perquè estava NEVANT.

Ai sí, hauria hagut de dir que va passar en ple estiu perquè així us quedaríeu MÉS sorpresos.

El Roland va baixar corrents a la cuina per dir-ho a la seva mare però no la va trobar ENLLOC.

Vet aquí que el Roland va sortir per preguntar a la veïna la senyora Ortigues on era la seva mare perquè la dona era molt molt xafardera i sempre tafanejava la vida de tothom.

Però llavors va ser quan el Roland va rebre molt males notícies.

La senyora Ortigues li va dir que un terrible Bruixot Blanc havia RAPTAT la mare del Roland i que se l'havia endut a la seva Fortalesa de Gel i l'hi tenia PRESONERA.

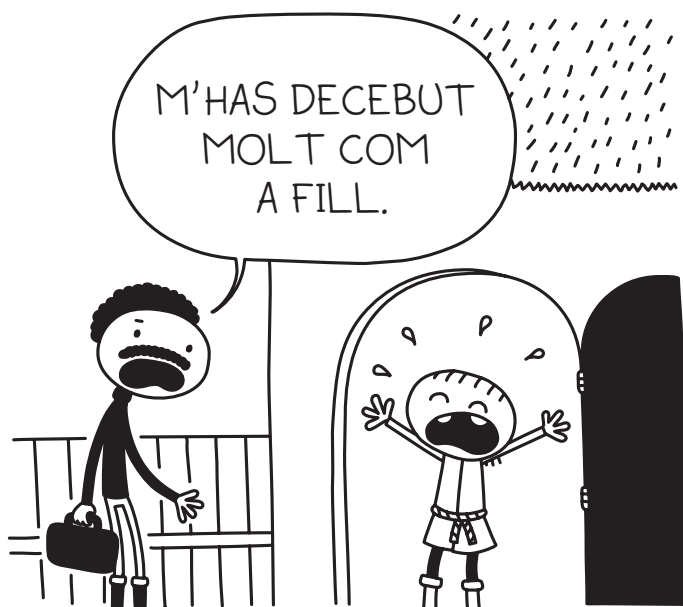

Amb això el Roland es va quedar TOTALMENT ESMAPERDUT. Segur que penseu «Com és que el Roland no va trucar al seu pare?».

Ho endevineu? Els telèfons ENCARA NO s'havien inventat.

A més si el Roland enviava una carta al seu pare per explicar-li el que havia passat trigaria molt a arribar-li perquè en aquell temps el correu trigava MOLTÍSSIM a arribar.

El Roland estava molt amoïnats per la seva mare però TAMBÉ pel que diria el seu pare quan tornés del viatge.

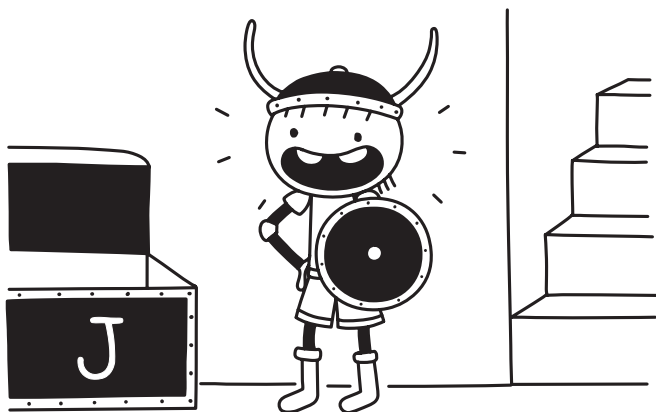

El Roland va decidir que l'única cosa que PODIA fer era viatjar a la Fortalesa de Gel i rescatar la seva mare TOT SOL.

Però el Roland sabia que el viatge seria molt perillós per això va anar al soterrani i va agafar l'armadura del Jaio que hi havia guardada en un bagul mig florit.

I encara que el Roland estava una mica nerviós per culpa dels monstres i trist per la seva mare raptada també estava **EXCITAT** perquè aquella seria la seva primera **AVENTURA**.

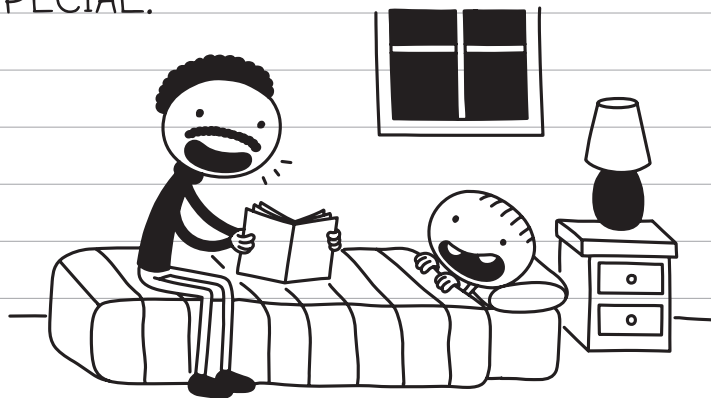

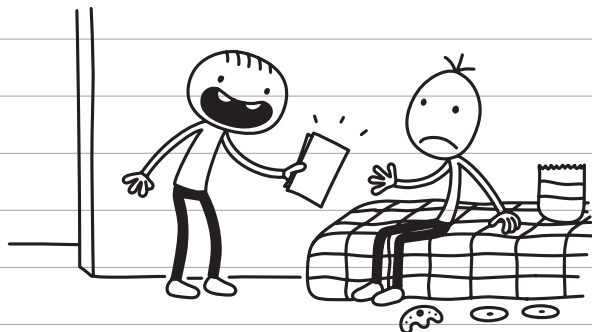
Després d'escriure el primer capítol del meu llibre l'hi he ensenyat a la mare i m'ha dit que estava molt orgullosa que hagués fet servir la imaginació. Llavors m'ha dit que es moria de ganes de saber què PASSARIA.

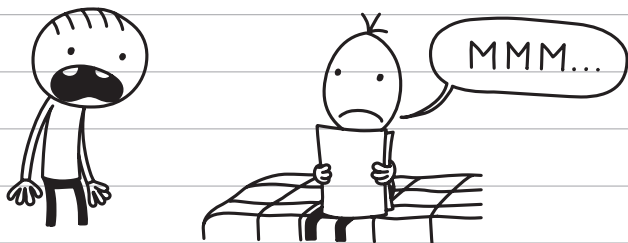
Encara no l'hi he ensenyat al meu pare perquè abans ho volia ACABAR. I quan l'hagi acabat li demanaré que me'l llegeixi com un conte per anar a dormir. Faré veure que no sé el que ha de passar i serà molt ESPECIAL.

Estava molt emocionat d'ensenyar el llibre al meu millor amic Greg Heffley perquè a ell li entusiasmen les històries de dragons i de bruixots i tota la pesca i jo estava convençut que la trobaria sensacional.

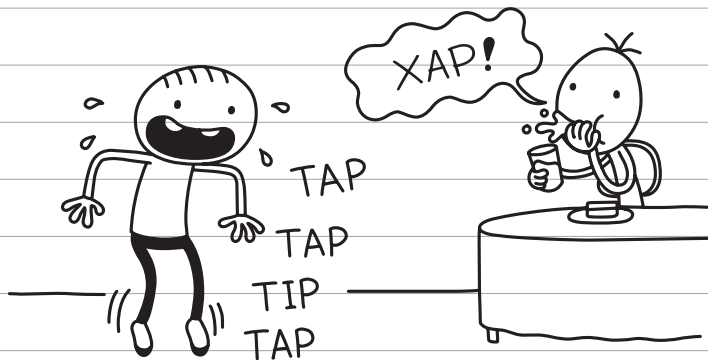

Però no he sabut si li havia agradat o no perquè d'entrada no ha dit gran cosa.

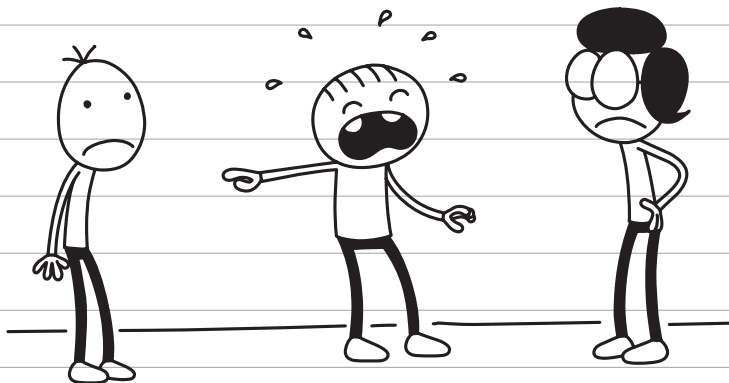

Li he preguntat al Greg què li semblava fins aquí i m'ha dit si volia que em digués la seva opinió sincera o si preferia que em digués el que jo VOLIA sentir. Li he dit que volia la seva opinió sincera.

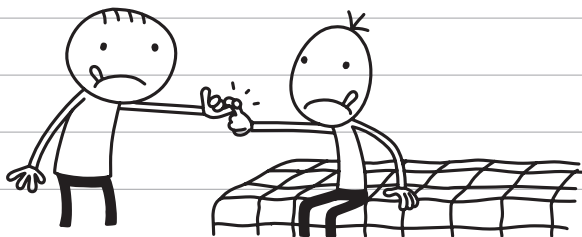
Però el Greg m'ha recordat que l'ÚLTIMA vegada que li vaig demanar la seva opinió sincera la cosa va acabar MALAMENT. Va ser aquella vegada en què li vaig ensenyar el meu claqué després de la primera classe.

El Greg em va dir que li semblava molt dolent i allò em va ferir. Jo vaig dir a la seva mare el que m'havia dit ell i ella es va enfadar.

El Greg m'ha dit que si em deia la seva opinió SINCERA i em disgustava jo no em podia queixar a la seva mare. Li he dit que d'acord i hem tancat el pacte amb la promesa del dit petit.

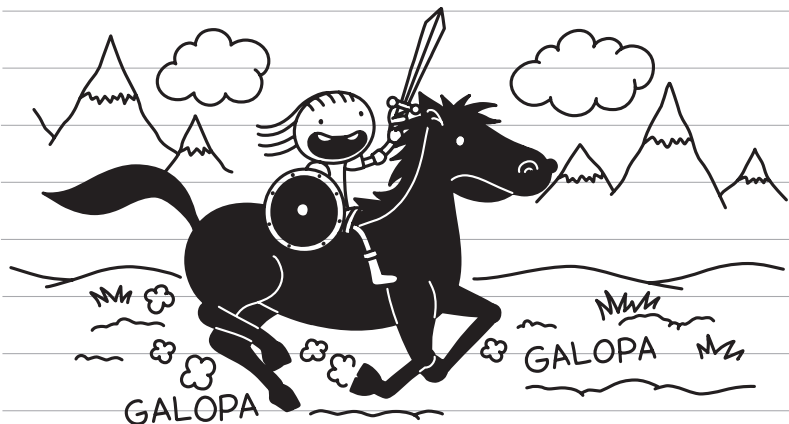

Després d'això el Greg m'ha dit TOT el que li semblava equivocant a la meua història. I la veritat és que no s'ha quedat curt.

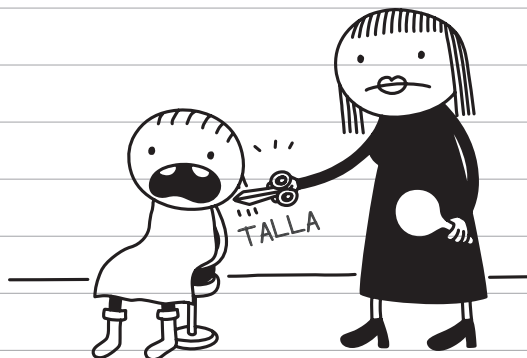
El primer que m'ha dit és que es no podia començar un llibre amb «Hi havia una vegada» perquè allò era molt cursi i SEMBLAVA que fos una rondalla antiga. I allò m'ha ferit en l'ànima perquè justament la meua història és com una rondalla.

Llavors m'ha dit que no em volia ofendre però que el personatge del Roland tenia molts problemes i el més gros de tots eren els CABELLS.

M'ha dit que el Roland porta un estil de tallat molt quillo i que aquell és el pitjor estil de tots. Li he dit que si porta els cabells llargs al darrere és perquè queda xulíssim quan fa coses d'acció.

I el Greg m'ha dit que potser el Roland podria fer que algú li tallés els cabells al capítol dos.

Després m'ha dit que no volia ofendre'm però que el Roland es comportava com un NEN PETIT i que no s'ho creuria ningú que un xaval com ell encara anés a dormir al llit dels pares.

I això sí que m'ha fet avergonyir perquè de vegades jo també dormo al llit dels pares. Sobretot les nits que hi ha tempestes molt terribles.

Fa molt temps el Greg em va dir que si deia que no em volia ofendre llavors jo no em podia sentir ferit per tot el que deia DESPRÉS d'això.

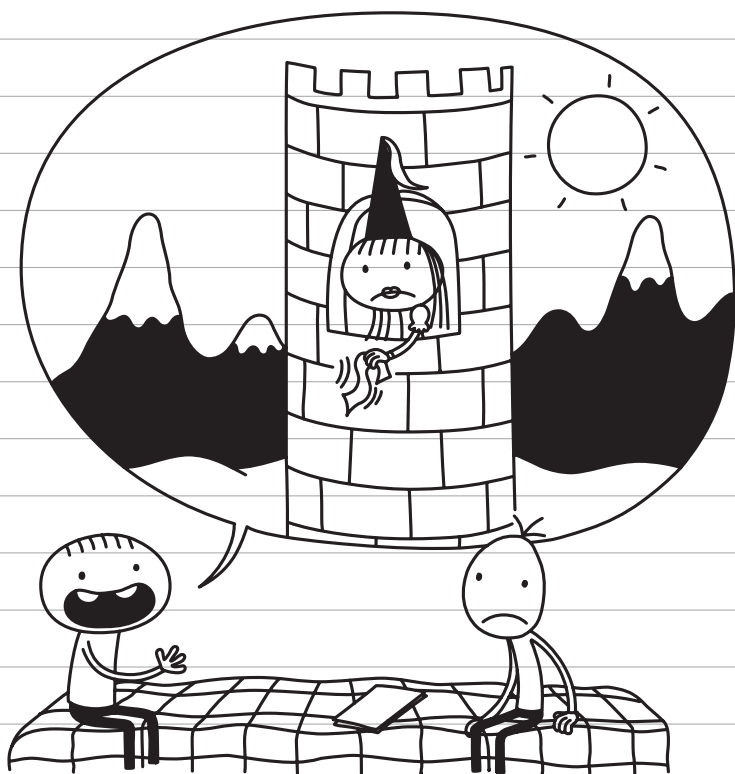
Però em penso que això només funciona amb els xavals perquè una vegada vaig intentar fer-ho amb el pare i es va empenyar com una mona.

El Greg m'ha dit que el llibre seria superavorrit si només parlava del Roland i que ell necessitava un COL·LEGA. Li he dit que potser el Roland podria tenir un millor amic que aniria AMB ell i que es diria Greg Heffley.

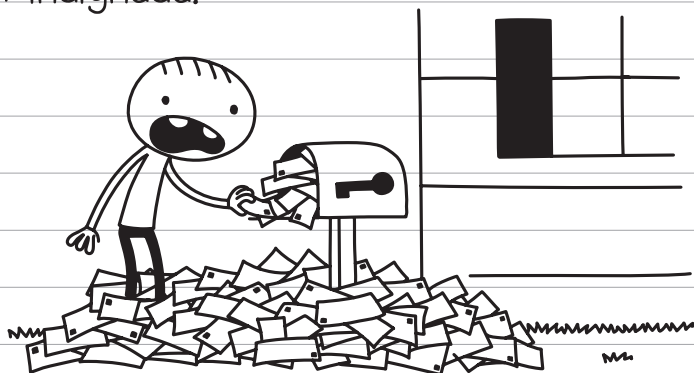
Però ell m'ha dit que tota la seva vida té «drets d'autor de Greg Heffley» i que si volia fer servir el seu nom li hauria de pagar PASTA. Vet aquí que he decidit que el col·lega del Roland sigui diferent perquè no vull tenir maldecaps amb el Greg.

El Greg m'ha dit que no estava segur de si seria capaç de llegir un llibre d'un xaval que vol rescatar la seva mare perquè tot plegat era una mica **ESTRANY**. Per això he dit que potser podria canviar la mare del Roland per una **PRINCESA** que ell hauria de **RESCATAR** en comptes de la mare.

Però passa que avui dia les princeses són molt trempades i fortes i saben defensar-se i no **NECESSITEN** que cap xaval les rescati.

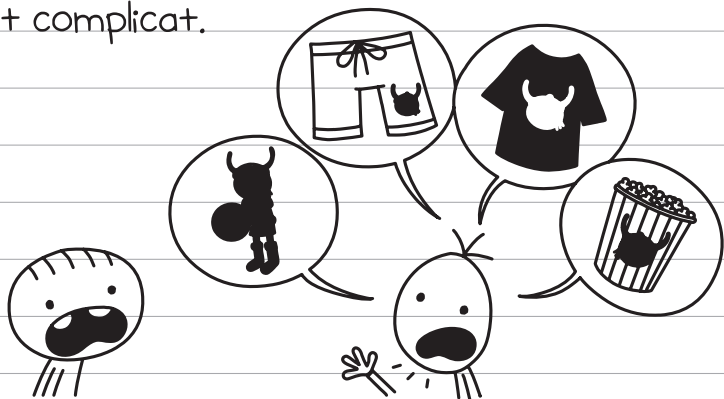
M'ha dit que si escrivia un llibre sobre una princesa indefensa que necessitava que un paio la rescatés jo rebria un munt de cartes de gent indignada.

Allò m'ha deixat AMOÏNAT perquè no vull rebre cartes enfadades. Però el Greg m'ha dit que podia posar l'adreça dels meus editors a la contracoberta del llibre i així serien ELLS els que rebrien totes les cartes.

Li he dit que jo només escrivia el llibre per a MI MATEIX i que no intentava que ningú el PUBLIQUÉS. Però el Greg m'ha dit que si jo feia tota aquella feinada potser valia la pena que guanyés una mica de pasta.

M'ha dit que si el llibre es publicava jo hauria de pensar en les pel·lícules i les joguines i les samarretes i els banyadors i tota la SÈRIE de productes que van amb el llibre. M'ha semblat molt complicat.

Llavors el Greg m'ha dit que podríem fer un TRACTE. M'ha dit que jo em podia concentrar en l'escriptura i que ell ja s'encarregaria de tota la RESTA. Aniríem a mitges amb els guanys.

Jo estava molt emocionat perquè allò significava que seríem SOCIS. Per això hem fet una altra vegada la promesa del dit petit de manera més OFICIAL.

